

Overbægt og, saavidt mig bekjendt, ikke har været fremsat i det andet Thing, synes at komme for seent ved 3die Behandling. Det er imidlertid et Spørgsmaal, hvorom der kan debatteres, og det er i alt Fald en Formalitet, som jeg ikke lægger videre Vægt paa; men jeg troer, at ved saadanne omfattende Pengesager, som Overformyndertiloven omhandler, er det ikke vanskeligt at finde Exempler, der kunne oplyse meget bedre end abstracte Raisonnementer. De ærede Talere fra den anden Side sige, at naar vore Statsobligationer tabe deres Værdi, saa tabe Landeiendommene ogsaa deres Værdi, men jeg paastaar overfor disse ærede Talere, at Erfaringen vidner paa det Bestemteste imod den Sætning, de Herrer saaledes opstille. Om trent for 25 Aar siden stode de danske Statsgjældsobligationer i pari; nu ere de gaaede betydeligt ned under pari, men i den Tid ere netop de danske Landeiendomme gaaede tilveirs; man kan saaledes ikke slutte, at fordi de danske Statsobligationer gaae ned, gaae de danske Eiendomme ogsaa ned. Nei, naar den danske Stat tabte sin Credit, blev det danske Jordsmøn dog staaende; det tabte ikke sin Credit derved, ikke sin Duelighed til at frembringe Korn og derigjennem staae Rigdom ind i Landet. Det er en bekjendt Sag, at et Pengeinstitut, der blev etableret for en 26 Aar siden, satte en stor Deel af sin Capital i kongelige Obligationer, naturligtviis til den da gjældende Cours. Nu senere, da dette Institut opdagede, at det var bedst at laane Penge ud paa Prioriteter, har det maattet give sine Laantagere idetmindste for en stor Deel Valuta i Obligationer, langt over den Cours, Obligationerne nu have. At det er Livrente- og Forsørgelsesanstalten, dette gjælder, er ingen Hemmelighed. Nu siger jeg, at dersom denne Lov var givet for 25 Aar siden, saaledes som de Herrer foreslaae den, og Justitsministeret, eller dengang Cancelliet, havde tilladt Overformynderen at indkjøbe en stor Mængde sgl. Obligationer, og han var bleven liggende med dem, saa vilde Enden derpaa, formoder jeg, være bleven, at disse Obligationer vare bleve ublaante mod god Sikkerhed langt over deres Værdi. Dette Exempel kalder jeg til Minde her mod det Forslag, som de ærede Herrer have

stillet, og Erindringen derom bringer mig for en Deel til at stemme mod dette Forslag. Jeg troer, at det er et Forslag, som kan medføre stort Tab for Overformynderriget, men jeg vil ikke nægte, at det ogsaa kan medføre Fordeel, thi Obligationerne kunne ogsaa gaae op, men blot det, at de gaae nogle Procent ned, vil være til Tab, og man kan derfor ikke sige, at de danske Obligationer tabe deres Værdi. Det er at stifte et Institut, som gaaer ud paa at tjene Penge ved at omsætte Papirer, og et Andet er at tage Umhyndiges Penge i Forvaring, levere dem tilbage og kun have den Forpligtelse at tilsvare de Umhyndige 4 pCt. For at opfylde denne Forpligtelse ligeoverfor de Umhyndige behøver man ikke at tage Speculationer i Statspapirer til Hjælp.

Udler: Naar det ærede Medlem vil mødse den Paastand, der er fremkommen, saa maa det ogsaa være den Paastand, der fremkom og ikke nogen anden, han retter sine Bemærkninger mod. Det er ganske rigtigt, at Landeiendomme ikke variere saaledes procentviis som Obligationer, og at Priserne paa Landeiendomme meget godt kunne gaae op eller blive staaende, fordi kongelige Obligationer gaae nogle Procent ned, men det er der heller ikke Noget, som har mødtsagt, hverken jeg eller de ærede Medlemmer, der ellers have talt. Vi have sagt, at naar kongelige Obligationer Intet ere værd, saa er der heller ikke den tilbørlige Sikkerhed i Landeiendomme, og da det ærede Medlem har anført Exempler, skal jeg ogsaa tillade mig at anføre et Par Exempler paa Landeiendommens overmaade store Fluctuation, og det Exempler, der ere bekjendte, og hvis Rigtighed altsaa kan controllers. Der er en Eiendom her paa Sjælland, som hedder Holbæl Ladegaard. Det Brind-Seidelinffe Fideicommis, der eiede denne Landeiendom og fik Lov til at omsætte den i Penge, udgjør omtrent 55,000 Rb., medens den nævnte Eiendom ved Salg først af Godset og senere af Hovedgaarden er udbragt til ca. 600,000 Rb. Man kan altsaa see, at der have været Tider, da Eiendommene have været sunkne betydeligt i Værdi og altsaa ikke have givet tilsvarende Sikkerhed for Overformynderiets Midler. Der er i disse Dage